

ningsstationer foregår en aflytning af samtaler eller anden telekommunikation, som har afsender eller modtager i Danmark?

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Jeg tror, at jeg allerede i mit svar har givet den præcise formulering: En efterretningsmæssig indhentning af elektronisk kommunikation omfatter således ikke danske statsborgere og andre personer, der er bosiddende i Danmark, og at retsplejeloven selvfølgelig overholdes, fordi vi ikke indhenter noget mod danske borgere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 668

10) Til kulturministeren af:

Ole Donner (DF):

»Er det foreneligt med dansk lovgivning, at den pakistanske bevægelse, Minhaj ul-Quran (Koranens Vej), som driver en moské i Valby, offentligt lovpriser dødsdomme over kristne, heriblandt børn, og vil ministeren i bekræftende fald fratage bevægelsen de kulturstøttemidler, den modtager til at drive radio i Danmark for?«

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Ifølge lokalradio- og -tv-bekendtgørelsen må der ikke udsendes programmer, der på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

Det er i henhold til radio- og fjernsynsloven det lokale radio- og tv-nævn, som fører tilsyn med de lokale stationers programvirksomhed. Nævnet påtaler overtrædelser af loven, bestemmelser fastsat efter loven og vilkår for programtilladelsen. Nævnet kan desuden inddrage programtilladelsen midlertidigt eller endeligt.

For så vidt angår udbetaling af støtte til Minhaj ul-Quran skal jeg gøre opmærksom på, at Udvalget vedrørende lokalradio og -tv, der som bekendt administrerer tilskudsordningen til ikkekommercielle lokalradioer og tv-stationer, over for mig har oplyst, at der ikke af lokalradio- og -tv-puljen er ydet tilskud til den pakistanske bevægelse Minhaj ul-Quran.

Ministeriet er ikke bekendt med, at der udbetales andre offentlige midler til bevægelsen.

Ole Donner (DF):

Så vidt jeg hørte svaret, så var det mest det næste spørgsmål, der blev svaret på, for i S 668 ta-

ler jeg om den moské, som man har, og som efter mine oplysninger får kulturtilskud. Og der går mit spørgsmål så på, om ministeren virkelig ikke finder det betænkeligt, at man i sådan en moské missionerer for at dræbe alle de vantro? Og alle de vantro det er altså alle danskere, der er medlemmer af den danske folkekirke. Mener ministeren virkelig, at man kan støtte et sådant foretagende?

I den danske folkekirke står præsten og prædiker om, at hvis man får et slag i ansigtet, så skal man vende den anden kind til, og det mener jeg er dansk kultur. Og her går man altså ind på at sige: Jamen de skal bare slås ihjel, alle de vantro. Det er altså os alle sammen.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Som jeg allerede har svaret, så er det ikke mig bekendt, at der gives kulturstøttemidler til den pakistanske bevægelse, som er omtalt i spørgsmålet, og jeg har derfor ikke mulighed for at uddybe svaret yderligere.

Som jeg også gjorde opmærksom på i mit første svar, så er det op til det lokale radio- og tv-nævn at tilse, at den programtilladelse, man har, ikke bliver misligholdt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 669

11) Til kulturministeren af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange kulturstøttemidler og andre offentlige midler den pakistanske bevægelse Minhaj ul-Quran (Koranens Vej) årligt modtager til bl.a. at drive bevægelsens radio for, om der er sat betingelser for anvendelsen af støttebeløbene og i bekræftende fald, om der nogen sinde har været revision af, om midlerne er anvendt efter formålet?«

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Som jeg allerede har svaret i mit første spørgsmål, så gives der ikke, som det er oplyst over for mig, offentlige midler til den pågældende radiostation og den pågældende pakistanske bevægelse.

Ole Donner (DF):

Jeg har også spurgt. Nu siger ministeren, at der føres tilsyn. Hvis det er, som det normalt er, når man nedsætter disse nævn, tror ministeren så,